

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 7. ФЕБРУАРА 1899.

Број 5.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
на пола године . . . . . 3 "
За стране земље на годину . . . . . 9 "

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ПРАВИЛА

УРЕЂЕЊУ ЕСНАФА ДИМНИЧАРСКОГ

Члан 1.

Задатак је димничарском еснафу, да чланови његови заједнички раде моралним и материјалним средствима на томе, да се занат димничарски што јаче развије и унапреди.

Седиште је еснафа у Београду; његова се надлежност простире на целу Србију.

Члан 2.

Занат димничарски може само онај упражњавати, ко је тај занат уредно изучио и кога је еснаф за мајстора признао.

Члан 3.

На сваких 8000 становника у варошима и варошицама поставља се по један димничар.

У местима где има најмање 12.000 становника, могу се поставити два димничара.

У Београду се за сваки квартал поставља по један димничар. Но ако би квартал имао најмање 16.000 становника, могу се поставити два димничара. —

Рејоне одређује општински одбор.

Члан 4.

Димничаре, како у Београду тако и у унутрашњости, бира и поставља општински одбор.

Кад се место ког димничара упразни, суд дотичне општине расписаће стечај и у року од 15 дана објавиће га преко новина. Сваки кандидат, који се на расписани стечај јавља, мора уз своју пријаву поднети:

- 1., уверење еснафа, да је занат стално радио;
- 2., своје калфенско и мајсторско писмо; и
- 3., уверење надлежног општинског суда, да за прљава дела није осуђиван.

Избор димничара, као и рејон који му припада, општински суд доставља месној полицијској власти ради знања.

Члан 5.

При избору димничара имају првенство они који су занат дуже година радили и који су српски поданици. Тек у недостатку српских поданика могу се примити и страни поданици сходно §. §. 129. и 130. еснафске уредбе.

Члан 6.

После смрти постављеног мајстора његова удова има до преудаје право да продужи радњу умр-

лог мужа, уз припомоћ мајсторског помоћника, коме еснаф призна за то способност — §. 79. еснафске уредбе.

Исто право имају и малолетна сирочад умрлог мајстора — §. 79. еснафске уредбе.

Члан 7.

Димничар, који намерава да напусти своје место, дужан је о томе известити на 3) дана раније суд општински.

Члан 8.

Сваки димничар мора стално живети у вароши, у којој упражњава радњу. Он може своју радњу упражњавати и преко изучених и признатих помоћника, али за њихов рад он је лично одговоран.

Члан 9.

Мајстор димничарски може узимати ученике (шегрте) на учење, али ови не смеју бити млађи од 14 година.

Ученик мора провести на учењу најмање три године, после којег рока може бити ослобођен за калфу.

Као калфа дужан је радити стално четири године, и тада има право пријавити се еснафу,

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „...Nam divitiarum et formae gloria
fluxa atque fragilis est; virtus clara
aeternaque habetur“.....
Salust. Coni. Cat. cap. I.

НАПИСАЛИ

К. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

Рад награђен са 400 динара, првом видовданском наградом од 15 Јунија 1897. г.)

(НАСТАВАК)

На основу ових претпоставака ми узимамо: *Да је јужна граница Драгушинове Сремске Краљевине ишла поглавице Западном Моравом.*

Када Дрман и Куделин бише савладани и протерани, Драгутин присаједини својој држави *Браничево* и *Кучево*.

Вјекослав Клајић на свом историском атласу српско-хрватских земаља као *Браничево* (*Bronsch, Boronch, Brundusium, Brandiz*) обележио је предео од Мораве до Млаве, а као *Кучево* предео од Млаве до Пека.¹⁾ —

Г.г. Ковачевић и Јовановић на историским картицама уз прво издање своје историје као Браничево обележили су предео и преко Млаве, све до Мироча и Дели Јована, па и до Тимока.¹⁾

Г. Милићевић узима, да је старо Браничево заузимало цео данашњи Пожаревачки Округ и предео уз Велику Мораву до Сталаћа.²⁾

Милојевићу се старо Браничево протезало све до Вида у Бугарској.³⁾

И у XVI веку жупе Браничево и Кучево биле су на гласу. Знаменити путник XVI века Антун Вранчић спомиње их (*Braucicovo, Cucicovo*) на путу из Смедерева у Јагодину, само што их он погрешно ставља на леву обалу Мораве према Дунаву.⁴⁾ —

Као западну границу Браничева XIII до XV века ваља узети Велику Мораву, јер се у једној хрисовуљи кнеза Лазара манастиру Раваници спомиње у Браничеву село *Жикица Горната* („.....и мџа гдѣ истече влато изъ Мораве и оупада оу Мораву....“)⁵⁾

1) Ист. изд. 1891 карте III и IV уз стр. 80 и 136.

2) Кнеж. Србија стр. 1015. — И К. Пенадовић узима под Браничевом: „пожаревачку и кучарску нахију“. Живот К. Борфа стр. LIX—LXI, 780, 805.

3) Путник I стр. 12, 13, 16.

4) Rad. LXXI стр. 23.

5) Mon. Serb. стр. 198.

Село Живица налази се у Пожаревачком Срезу, између Пожаревца и Велике Мораве.¹⁾

Источну границу Браничева ваља размачнути и преко Млаве све до Пека,²⁾ јер се у једној хрисовуљи деспота Борфа у Браничеву спомињу села: *Тополовник, Пешчаница, Курјаче, Кладоруб*.³⁾ Село Тополовник и данас постоји у Рамском Срезу. Село Пешчаница без сумње је данашње село *Печаница* на путу из Пожаревца у Велико Градиште. Курјаче је *Курјача* у Рамском Срезу. Кладоруб биће да је данашње село *Кладорубо* у Млавском Срезу, на путу из Петровца у Кучево.⁴⁾

Јужна граница Браничева, вероватно, ишла је гребеном, кроз који се пробија Млава у Браничевској Клисурси (Ждрело). Манастир Витовница већ је у Кучају.⁵⁾

На основу целокупног досадањег разлагања ми ћемо претпоставити:

Граница је Драгушинове Сремске Краљевине ишла од Дунава Поречком Реком,

1) Бенер. Карта Краљ. Србије.

2) У српским споменицима *Пек* се јавља и као топографско име. У истој хрисовуљи кнеза Лазара манастиру Раваници (Mon. Serb. стр. 199) спомињу се села у Пеку: *Авниће, Камико, Квманы*. Љубиње и Камјево налазе се близу Печанице а Кумани близу Великога Градишта. —

3) Mon. Serb. стр. 196—199 бр. CLXXXVI.

4) Стат. Краљ. Србије стр. 218, 224, 226, 228. — Бенер. Карта Краљ. Србије.

5) Старица за 1883 г. стр. 73—84.

да га овај према прописима еснафске уредбе испиту подвргне и за свог члана прими.

Члан 10.

Сваки мајстор дужан је пријавити своје ученике и калфе еснафском старешини ради уписа у еснафске књиге.

Мајстори из унутрашности вршиће ове пријаве писмено.

Члан 11.

Сваки димничарски радник мора за време рада имати при себи исправу од свога мајстора да заиста код њега ради, како би је свакад могао показати било на захтев приватног лица било на захтев власти.

Члан 12.

Димњаци на приватним домовима, који су у сталној употреби, имају се чистити једанпут сваких шест недеља; а димњаци на кафанама, механама, лебарницама, апшчаницама и другим таквим зградама, где већа ватра гори, морају се два пута месечно чистити.

За рокове чишћења служи димничарска признаница. —

Члан 13.

Чишћење димњака вршиће се радним данима пре и после подне, и сваки без разлике дужан је допустити чишћење димњака.

Но ако је коме са извесних разлога немогуће допустити чишћење једнога дана, дужан је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Тако исто димничар је дужан следовати на сваки позив за чишћење димњака, а нарочито за случај пожара.

Члан 14.

Димничар је дужан обратити пажњу како на димњак, који чисти, тако и на околину истога, па ако приметити да има запаљивих предмета, опоменуће укућане да их одмах уклоне; у противном, известиће о томе месну полицијску власт.

водомером Црне Реке и Велике Мораве, па се Јовановачком Реком хваћала Сталаћа и шила Западном Моравом, можда све до њенога извора и одашле развођем Увца и Мораве; Увцем Црним и Великим Рзавом; даље прелазила на Прачу и хваћала се реке Босне и шила низ њу све до њенога ушћа у Саву; Савом до Врчке а одашле гошова правом пругом хваћала се Дунава испод Вуковара, као што и Клајић обележава; од Вуковара, је граница шила Дунавом све до ушћа Поречке Реке.¹⁾

У Сремској Краљевини престоница је краљу Драгутину била у Дабрцу и у Београду.

Данас, као да би тешко било одредити тачно, где је био тај Дабрц, престоница краља Драгутина, а поглавито с тога, што АЕ. Данило изриком каже, да се Дабрац налази у Срему а не у Мачви („Дьбрьць къ земли ркомън Сръмъ“) ²⁾

Неки наши старији историчари узимају да се Дабрац краља Драгутина одиста налазио у Срему, и они једначе данашње сиромашно сеоце Добринце са старим Да-

Члан 15.

Димничар је дужан водити тачан списак свију зграда у своме рејону, с назначењем: колико која зграда има димњака и кад је који димњак очишћен. Он ће исти списак на захтев полицијске власти свагда показати и нужна објашњења дати. —

Члан 16.

За чишћење димњака плаћају се ове таксе:

а) за чишћење димњака цилиндар без разлике на спрат	0-40 динара
б) за чишћење димњака простог	0-20 "
в) " " " на два спрата	0-40 "
г) за чишћење гвозденог шпархерда	0-40 "
д) за чишћење зиданог шпархерда	0-40 "
ђ) за чишћење зиданог шпархерда великог у гостионицама	1— "
е) за чишћење фуруна с чунковима од два метра на више	0-40 "
ж) за чишћење фуруна с чунковима до два метра	0-20 "
з) за испаливање димњака	1-50 "
и) за чишћење типлова на пекарницама од типла	0-20 "

Члан 17.

Таксе за чишћење димњака плаћају сопственици зграда, а за масе масени стараоци. Само у одсуству ових плаћају закупници (кварајдије).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати таксе димничар је дужан сваком без разлике издати признаницу, у којој мора бити назначено: колико је и каквих димњака очишћено, на чијој згради, колико је наплаћено и ког је дана чишћење вршено. На полеђини признанице морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

бром. Тако, на пример, Пејачевић узима да је Драгутинов Дабрац — Добринци. Пејачевић још у ноти додаје, да су места Краљевци, Петровци, Добринци, Сонлук у „домену Св. Димитрија“, у околини сремске Митровице и да се у Сонлуку виде трагови старих развалина.¹⁾

Ј. Рајић мисли да ће стари Дабрац бити или данашње сремско сеоце Добринци или пак да се стари Дабрац налазио у долини између Карловаца и Сланкамена, где се и „данас“ познају трагови негдашњих развалина.²⁾

И Видаковић и Давидовић и Мандровић називају ту Драгутинову престоницу Добрац. Видаковић такође узима да је стари Дабрац сремско сеоце Добринци, Мандровић и Медаковић само веле да је у Срему а Давидовић вели да је Драгутин становао и у месту Машеји, близу Карловаца, где се виде неке развалине.³⁾

И Бранковић узима да се Дабрац налазио у Срему. Он Дабрац назива манастиром.⁴⁾ У једном нашем како изгледа

Признанице морају бити снабдевене оригиналним потписом мајстора, који у дотичном рејону занат упражњава.

Члан 18.

Сопственици зграда, односно масени стараоци, могу с димничарем уговорити, да му за чишћење плаћају одсеком.

Члан 19.

Димњаке на Краљевом Двору и зградама Његовог Величанства, на зградама страних посланстава и консулата, фабрикама, железницама — станицама, као и свима осталим државним надлештвима и касарнама, чистиће онај димничар из места, који буде за то позван, или коме се на лицитацији тај посао уступи.

У местима у унутрашњости, где не би имало надметања за лицитирање, димњаке на оваким зградама чистиће дотични месни димничар, а по таксама утврђеним у чл. 16. ових правила.

Члан 20.

Непосредни надзор над радом димничара врши месна полицијска власт (§ 326. казненог закона). Она ће се повремено уверавати о редовном чишћењу димњака, и тога ради дужан јој је сваки показати признаницу, добивену од димничара (члан 17. ових правила).

Члан 21.

Димничара, који се не би одазвао позиву да одмах очисти, казниће месна полицијска власт са 1—3 динара. Ако се при том димњакупали, димничар ће се за недолазак казнити са 5—15 динара (тач. 25. §. 329 казненог закона).

Члан 22.

Сопственик зграде, на којој се димњак на време не очисти, па се запали, казниће се са 5—15 динара. Но ако се у овом случају докаже, да је димничар долазио, па га је сопственик зграде одбио, овај ће се казнити до 150 динара (тач. 24. §. 329. казн. закона).

Члан 23.

Димничар, који на случај пожара не би следовао позиву да се ватрогасцима на помоћи нађе, казниће се са 5—15 динара (т. 30 §. 329. казн. зак.).

доста младом летопису, јер помиње Бонфинија, Дабрац је назван Докрињ; М. Орбини назива Дабрац *Debari*, Лукарије *Dabarz* и зна да је у њему био манастир.¹⁾

Народно предање у Срему сачувало је веровање, да се Драгутинова престоница налазила у Краљевцима у Срему.²⁾

Г. Срећковић мисли, да се Дабрац налазио у Срему на Дунаву (где ?). Милојевић, на ушћу Вукодража у Саву. Г. г. Ковачевић и Јовановић узимају да је Драгутинова престоница била у Дебрцу на Сави.³⁾ Свакако, ово мишљење г.г. Ковачевића и Јовановића биће највероватније. Још је Ами Бује чуо да се прича, да је Дебрц на Сави био престоница краља Драгутина.⁴⁾ —

По г-ну Милићевићу у данашњем селу Дебрцу, 3—4 сахата низа Саву испод Шапца, код села Малог Дубокога, до скоро су се виђале развалине старог града, за

¹⁾ Гласн. XXI стр. 240. — М. Orbini, Il regno de gli Slavi стр. 253. — Lucari, Copioso ristretto de gli Annali di Rausa стр. 37.

²⁾ Кал. Србобр. за 1895 г. стр. 108.

³⁾ Срећк. Ист. књ. II стр. 175, 921. — Милој. Одлом. књ. II стр. 116. — Ковач. и Јован. Ист. изд. 1895—96 страна 96. —

⁴⁾ Rec. d'itin. t. II стр. 261—263; — Turquie, t. II стр. 369. Au dessous de Schabata, il existe sur la Save des ruines et un village appelé *Debrz*, qu' on dit avoir été une résidence du kral Dragoutin.

¹⁾ Види Klaić. Atlas. — Бен. Карт. Кр. Срб. — Der Eur. Orient... vom K. K. milit. geogr. Inst. in Wien 1887 у Георг. Зав. В. Школе.

²⁾ Дан. Жив. стр. 43—44; Ив. Павл. Жит. стр. 325.

¹⁾ Пејач. Hist. Serv. стр. 213—219

²⁾ Рајић. Ист. књ. II стр. 514—515.

³⁾ Видак. Ист. књ. I стр. 117; Давид. Ист. стр. 78—79; Мандр. Илустр. ист. Срп. Нар. стр. 96. — Медак. Ист. I стр. 192. —

⁴⁾ Arkiv. Kukulj. св. III стр. 12.

Члан 24.

Ко на опомену димничара свој дрвени димњак не замени другим од тврдог материјала или запаљиве предмете око димњака не уклони, казниће се са 5—15 динара (тач. 22. §. 329. казн. зак.)

Члан 25.

Димничару, који би у року од месец дана три пута узастопце био кажњен за полицијски преступ (по чл. 21. и 23.), а који би уз то био и рђавог владања, може суд општински упразнити место и расписати стечај за новог димничара.

Члан 26.

На преставку управе димничарског еснафа надлежна полицијска власт забраниће на основу §. 373. а. казненог закона упражњавање димничарске радње свакоме оном лицу, које није уредним путем задобило право на упражњавање те радње (чл. 2. и 4. у вези с чланом 28). Ако полицијска власт таквим лицима не забрани радњу у року од 30 дана, управа еснафа има право жалити се министру народне привреде.

Члан 27.

Како за односе између димничарских мајстора и њихових млађих, тако и за њихове односе према властима, важе прописи еснафске уредбе, у колико они нису овим правилима регулисани.

У погледу унутрашњег уређења еснафа, важе правила о уређењу еснафа занатлијског реда од 5. марта 1898. год. Пбр. 1187.

Прелазна наређења

Члан 28.

Кад ова правила ступе у живот, министар народне привреде позваће општински суд у Београду и све општинске судове по окружним местима, а исто тако и по среским местима које имају најмање 8000 становника, да у року од 15 дана — објаве стечај и затим настану, да се избор димничара изврши саобразно чл. 3., 4. и 5. ових правила.

који народ прича, да је био велики и који је Сава, обалу ронећи, са свим подронила.¹⁾

Вук је забележио да се на 200 корака од моста усред села Малог Дубокога пошав низа Саву виде остаци великог шанца а г. Милићевић саопштава, да се тај шанца још познаје. Још је Вук забележио: Да се, где се обала рони, виде у земљи многе људске кости; да су на неколико година пре 1852. год. при грађењу пута преко тога шанца нашли различне старинске новце, рбине од земљаних судова и друге неке ствари; да народ приповеда да је то негда био велики грчки град.²⁾

И на Генералштабној Карти Краљевине Србије и њеној секцији В₂ обележене су развалине Дебрца близу истоимена села, између Малог Дубокога и Новог Села, изнад Саве, с десне стране Дубоке Јаруге на висини 129 м.³⁾

На супрот Данилову изричном исказу да се Дабрац налазио у Срему, ваља ипак тражити Драгутинов Дабрац у Мачви а не у Срему. Одсудно ваља напустити сремско сеоце Добринце. Највероватније је да

¹⁾ Милић. Кнеж. Срб. стр. 425.

²⁾ Вук. Речи. стр. 114. Дебрц т. село у Шабачкој Посавини од Саве код Малог Дубокога мало унутра у земљу. — У Дан. Речи, за чудо, нема никаква спомена о Дабрцу. Види Речи. књ. I сл. д. и дод. у III књ.

³⁾ Бен. Карта Кр. Срб. и секц. В₂ Шабач.

Члан 29.

Ова правила ступају у живот 1 фебруара 1899. године.

(Прописана од г. Мин. народне привреде 15. Јануара 1898. г. ПМ 210).

О Б Ј А В А

Општина Д. Милановачка у овој 1899 години, регулисаће своју варошицу Д. Милановац а уједно приступиће и подизању Кеја за пристаниште паробродско на обали Дунавској спрам варошице.

Позивају се г.г. стручњаци који би желели да регулирају варошицу с планом, као и предрачун са планом за подизање Кеја изврше — да се најдаље до 10. Марта ове године јаве овоме суду, лично, или са понудом за коју се цену примају да горе поменути планове са регулирањем и предрачуном изврше.

Уз понуду г.г. изволеће послати и своја документа.

Од суда општине Д. Милановачке 21. Јануара 1899 године № 83.

Председник општине,

Јанићије И. Генић

Деловођа,

Ст. М. Вељковић

НАПОМЕНА

Прошле недеље није могао број ових новина изаћи због извесних сметњи у администрацији.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња — — — — 10 дин.
- б) Кола са анђелима са 2 коња — — — — 18 "
- в) Стаклена кола са 2 коња — — — — 24 "
- г) Стаклена кола са 4 коња — — — — 60 "

се стари Дабрац налазио близу данашњег села Дебрца на Сави, а у толико пре, што се тамо виде јасни остаци некадањег већег градског насеља и што се у народу сачувало име Дебрц и за развалине. Ако ваља судити по самом називу онда је сличност имена Дабрац и Дебрц куд и камо већа него што је сличност имена Дабрац и Добринци. Сем тога је филолошки разумљиво, како се данашњи именски облик *Дебрц* развио из старије форме *Дьбрьць*. Што, пак, АЕ. Данило изрично вели да се Дабрац налазио у Срему, и то би сенекако могло протумачити. У XIII до XIV века Мачва је имала исту судбину са Сремом и образовала с њиме једну целину и у политичком и у географском, етнографском, па и у стратегском¹⁾ смислу. Када се поред овога узме на ум још и то, што се Драгутин назива раг excellence *Сремским Краљем*, јер он није владао искључиво Сремом, онда се са свим поуздано може претпоставити: *Да АЕ. Данило II није водио тако велике разлике у називу између Мачве и Срема. Срем је онда био ионајзнашњија покрајина међуземљама краља Драгутина и он је своје владаоцу доносио назив саме краљевске титлуле. Према томе, Данило је под Сремом подразуме-*

¹⁾ Драгаш. Илдр. Пол. стр. 124—125.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0·25 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — — 0·70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1·50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0·20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — — 0·60 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом од гостионице са кухињом без штале — 1·— д.

Од суда општине београдске 23. августа 1892 год. АБр. 9449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12— д.
- в) Мала гробница — — — — — 555·52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — — 998·93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — — 1099·93 д.
- ђ) Велика гробница I реда — — — — 1684·57 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра — — — — — 10— д.
- б) Од акова — — — — — 0·50 д.

вао и Мачву и Срем.²⁾ Иначе се никако не може протумачити, за што Данило узима да је Дабрац у Срему, јер по сведочанству г-на професора Д-га Јована Цвијића таква је прибрежна конфигурација у околини села Дабрца, да се никако не може претпоставити, да се Дабрац налазио у Срему, па да га је Сава временом оцепила од Срема и да је тако природним доцнијим узроцима пренесен на десну страну Саве. —

Да је Драгутинов Дабрац одиста био у Мачви а никако у Срему, имамо најачи доказ у једном споменику из прве половине XV века.

(Наставиће се)

²⁾ И наш народни песник узима као једну целину Срем и предео с ове стране Саве. Познати су стихови српске народне песме Деоба Јакшића:

„Богдан узе Сријем земљу равну.
„Сријем земљу и равно Посавље
„И Србију до Ужица града.“

Тако нешто узима и песник Љ. П. Ненадовић — У њега се налази стих: „И дајем ти Мачву око реке Саве“. Целок. Дела св. II стр. 20. В. 1892 изд. Љ. Јоке.

Али народни песник разликује Мачву од „Ваљевек Нахије“. Познати су народни стихови: „Па се спусти Нахији, оде право преко Мачве равне“.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 31 ОКТОБРА 1898 ГОД.

Страна главно књиге	РАЧУН	ОБРТ ЗА ОКТОБАР		ОБРТ ОД 1 ЈАН. ДО 31 ОКТОБРА		СТАЊЕ 31 ОКТОБРА	
88	Благајне	169750 47	213138 35	1268791 19	1223343 81	45447 38	
75	Привремени издатака		700 —	124879 77	16117 89	108761 88	
37	Вредећи артија			76438 —		76438 —	
38	Непокретности	10000 —		5460600 23		5460600 23	
38	Покретности			78771 64		78771 64	
39	Грађење кеја			88961 61		88961 61	
40	„ водовода			2855052 82		2855052 82	
24	„ калдрме из зајма			945749 85		945749 85	
28	„ канализације			64303 68		64303 68	
41	„ дорџолске школе			212073 54		212073 54	
23	„ палилул. „			177210 03		177210 03	
21	„ дорџолске цркве			57837 21		57837 21	
85	Дужника разни	1835 44	1361 25	119271 30	15920 89	103350 41	
89	„ калдрме		4907 78	140563 30	17578 46	122984 84	
22	„ водовода			3989 62		3989 62	
19	„ трошарине			1259 47		1259 47	
68	Повериоца разни	28073 69	300	94671 80	309823 02	215151 22	
5	„ водовода			3019 75	19881 07	16861 32	
46	Кауција			1000 —	2117 —	1117 —	
4	Дијурна инжињерски			192 —	364 80	172 80	
66	Обртне порезе	12525 96		12525 96	12525 96	— —	
32	Поклона божићни			12 —	5543 45	5531 45	
27	Фондова разни	19025 96	566 43	19025 96	196825 38	177799 42	
47	Гробљанског фонда				110563 05	110563 05	
43	Регулационог „			344745 88		344745 88	
44	Упр. фонд. за фондове			9234 22		9234 22	
44	„ „ „ регул. фонд.			31913 48		31913 48	
76	Управе трошарине	2678 53		44761 33	180000 —	135238 67	
48	Упр. фонд. за зајмове				192911 13	192911 13	
71	Пријема	2020000 —	1990000 —	8297000 —	10495000 —	2198000 —	
34	Остава код Нар. Банке	1990000 —	2020000 —	10220000 —	8260000 —	1960000 —	
49	Текући „ „ „		30708 20	180000 —	2190591 10	2010591 10	
50	Приреза војног				150460 09	150460 09	
90	Гробљ. буџет	1372 50	2055 04	16102 20	24622 95	8520 75	
91	Прихода буџетски		111410 92	795 43	839893 8	839097 65	
92	Расхода „	107986 56		753250 32		853250 32	
80	„ из милиона	2931 48		50104 24		50104 24	
93	„ по кредитима	31898 13		88408 48	21 —	88387 48	
82	Утврђење обале			7428 73	10000 —	2571 27	
83	Позајмице од трошар.		51395 82		332409 70	332409 70	
95	Главница	31519 53	354 36	93756 98	7437188 19	7343431 21	
		4429598 15	4429598 15	32043702 02	32043702 02	13740427 23	13740427 83

10. Новембра 1898 године

Београд.

Књиговођа,

Милија Јовановић с. р.

Главни благајник,

Ђ. Ж. Нешић с. р.

Главни књиговођа,

К. Ј. Јанковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА